

Oscar Rihell
17 Fu Shan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 26 dec. 1950.

Du käre Oscar!

En god jul har väl Hella önskat dej i ett rikt och härligt mått. Och nu ska du av mej "få" ett gott nytt år. Ett riktigt bra år. Våra tankar ha så ofta, så ofta varit hos dej i dessa dagar. I förrgår var vi hemma på Stockholmsgatan - Roy och Olle och deras mostrar och fastrar. Och vi hade faktiskt skojs. På alla håll hade vi haft "storrengöring" i lådor och skåp och på vindar så där tillverkades de mest förtjusande och stora paket. Omslaget å samtliga var läcket och innehållet ^{skräp!} Men av Roy fick vi förtjusande äggkoppar av keramik i form av kycklingar. Jag för min del $\frac{1}{2}$ dussin. Av Ollan fick jag en vacker ljusatta-ke för 4 ljus. Keruber med basuner dansa runt på grund av värmen från lågorna och åstadkommer ett diskret ljud genom beröring med tvenne klockor, som dom stöter till i förbifarten. Roy verkar lugn och bra. Men han arbetar hårt, allt för hårt. Jag tror att han är väldigt duktig och ansvarig i sitt arbete. Jag vet dagar, då han arbetat 15 timmar i sträck, bara med uppe håll för matraster på stället. Det är klart att han drar in mycket pengar på det, då en stor del är dyr övertid. Men folk är inte så pigga på övertidsförtjänster för skatterna är så dryga. Ju högre upp dom kommer, desto mer slukar källskatten. Trots allt så är han ju en konstnärssjäl, den grabben. Och om han hade mycket pengar, så skulle jag nog anse att han skulle lägga om. Men nu har jag försökt uppmuntra honom till att försöka tillägna sej vad han kan på den tid han har ledig. Hoppas att detta övertidsarbete ska ta slut, då dom får in mera folk. Och han sa att han nu skulle ta en kurs på Slöjdföreningen i keramik, som ju är hans sista kärlek. Jag har tidigare föreslagit honom att han skulle läsa lite om konst och konstnärer. Men det ligger alltjämt inte för honom att hämta ut boken, tyvärr. För det är klart att om han, åtminstone på detta område som intresserar honom, tagit sin tidiga ungdom till hjälp för att tillgodogöra sej allt det värdefulla - dvs. något av det - så hade mycket varit vunnet. Han visade mej faktiskt en dag då jag var där nere att han prenumererat på en mycket förnämlig tidskrift som heter "Svenska hem!" Det tyckte jag var roligt. Det var så sant! Jag fick också av Royseman ett mycket vackert - askfat!!! Han får nämligen röka, då han kommer upp till mej. Och så tycker han att jag har så dåligt med sådant för att tillfredsställa mina gäster! Ja, de barna, de barna! Manne Lundgren - som vi kallat till pastor i Gbgs II - har inte svarat ännu. Och det är nog inte mycket att hoppas på att han skall komma heller. Han innehar ju kallelse till distriktförståndare i Sthlms distrikt efter Jakob W. Eriksson, som nu ska pensioneras. Diakonkåren med tillsats av ungdomsledare och syföreningsledare och såna kom in med ett enhälligt Lundgrensförslag och hade formellt beslut på att även de reserverade skulle böja sej för majoriteten. Sven Lindahl och Johan persson skilde sej från sina bröder trots beslutad enighet. Sven ansåg att han var för gammal 55 år! Någon sa att han var 54. Jag tog mej friheten påpeka att vi är alla ett år äldre nästa år än i år, så vi kunde ju säga, som det är att L. är 53 år. F. ö. så är många av oss inte fullvuxna förr än vi är 53 år!!! Det var väl rätt sagt? John P. sökte misstänkliggöra honom genom att anta att eftersom han kom från Stockholm, så skulle han kanske ha en sådan inställning till bio att våra ungdomar skulle gå dit

Nu är det nog så att våra ungdomar inte fått någon egentlig fostra fostran och vård på flera år, och dom går säkert på bio utan att sortera vad dom ser på. Så han ansåg väl att det skulle slå an. Jag frågade någon inom kommittén om han där försökt få någon uppfattning om L:s inställning till denna fråga. Och det sadades att detta inte varit på tal inom kommittén. Jag skäms att erkänna att vi inte ha en k a r l inom vår diakonkår. Man skulle kanske ibland ha räknat Kalle dit, men han blir ju så arg om inte alla tycker som han. Det är heller inte vidare karlaktigt.

På tal om Kalle, så är han ganska klen. Blodtryck 250 och mycket trött. Han ligger nog inte nerbäddad utan ligger och sitter om vartannat om dagarna. Hans läkare håller på med undersökningar, men han har nog inte kommit till något resultat

Olle var hos honom några dagar sedan och då trodde han att han skulle kanske inte få se farbror Karl mer. Detta med tanke på att han nu skulle resa bort. Men så var han där i lördags och då tyckte han att han verkade lite piggare. Det är kanske långa stycken en nervsak. Och om han kommer upp sej lite, så kanske det kan bli bättre en tid. Mycket har pressat Kalle de sista åren. Du behöver inte alls svara på detta brev. Men om du kunde skicka Kalle en liten hälsning, så skulle det nog göra honom gott. Du behöver inte alls skriva mycket, bara ett par rader. Du behöver inte heller vara bunden av denna min erinran om det inte passar dej.

Olle reser den 4 jan. med Gripsholm till Dodos land såsom posttjänsteman. Det tycker vi är roligt. Det blir bara några resor. Sen har han exersisen. Tusende hälsningar från oss alla

Om Lugo